

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. 7. 2024 **odvolání obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 28. 5. 2024, číslo jednací 3 T 34/2024 – 241, a rozhodl

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 28. 5. 2024 č.j. 3 T 34/2024 – 241 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, 4 písm. c), d) tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a za to byl odsouzen podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let a 6 měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená společnost CHIRONAX-DIZ, s.r.o., IČO 48114421 se sídlem Chudenická 1059/30, Hostivař, 102 00 Praha 10 odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Uvedeného zločinu se obžalovaný dopustil tím, že v době, kdy byl na území České republiky usnesením vlády České republiky č. 1065 ze dne 21. listopadu 2021 (publikovaného ve Sbírce zákonů pod č. 434/2021 Sb.) v souladu s čl. 5 a 6 ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru (označovaného jako SARS CoV-2) vyhlášen nouzový stav od 0:00 hodin dne 26. listopadu 2021 na dobu 30 dnů, tedy v době extrémně škodlivého stavu, v rámci kterého bylo potřeba směřovat veškeré celo společenské zdroje k odstranění tohoto extrémně škodlivého stavu a zmírnění jeho negativních dopadů na společnost,
 1. vydávaje se za pana [REDAKCE], [REDAKCE] společnosti EKOMEX, s.r.o., dne [REDAKCE] 2021 z blíže nezjištěného místa v okolí [REDAKCE] prostřednictvím aplikace WhatsApp z telefonního čísla [REDAKCE] oslovil pana [REDAKCE], [REDAKCE] společnosti SECURA INVEST BOHEMIA, s.r.o. a jménem společnosti EKOMEX, s.r.o. u společnosti SECURA INVEST BOHEMIA, s.r.o. objednal 60 000 kusů antigenních testů [REDAKCE] za celkovou kupní cenu 1 920 000 Kč, panu [REDAKCE] přitom sdělil fakturační údaje ve tvaru „Ekomex s.r.o., 64940888, Kunětická 2534/2, Vinohrady, Praha 2“ s tím, že si zboží osobně vyzvedne, což po doručení elektronické podoby faktury potvrdil a dne [REDAKCE] 2021 se osobně dostavil do [REDAKCE] společnosti SECURA INVEST BOHEMIA, s.r.o. v Černožicích, Hradecká 128, kam přijel dodávkou Peugeot [REDAKCE], panu [REDAKCE] se představil, že je [REDAKCE] pana [REDAKCE] a jede vyzvednout a odvézt objednané antigenní testy, kdy však nebyl schopen doložit platbu sjednané a vyfakturované kupní ceny takto objednaných

antigenních testů, které mu z tohoto důvodu nebyly vydány, a po asi hodině jednání s panem [REDAKCE] z místa bez objednaných antigenních testů odjel a škoda 1 920 000 Kč společnosti SECURA INVEST BOHEMIA, s.r.o., IČ 62029240, se sídlem Růžová 514/12, 500 04 Hradec Králové, nevznikla,

2. vydává se za pana [REDAKCE], [REDAKCE] společnosti EKOMEX, s.r.o., dne [REDAKCE] 2021 z blíže nezjištěného místa v okolí [REDAKCE] telefonicky z telefonního čísla [REDAKCE] kontaktoval paní [REDAKCE], [REDAKCE] společnosti CHIRONAX – DIZ s.r.o., u níž telefonicky a následně dne [REDAKCE] 2021 e-mailem zasláným z e-mailové adresy [REDAKCE] jménem společnosti EKOMEX, s.r.o. objednal 60 000 kusů antigenních testů [REDAKCE] za celkovou kupní cenu 2 760 000 Kč, avšak poté, co společnosti CHIRONAX – DIZ s.r.o. nebyla uhrazena záloha na kupní cenu účtovaná na vrub společnosti EKOMEX, s.r.o. fakturou odeslanou na e-mailovou adresu [REDAKCE] se paní [REDAKCE] telefonicky spojila se skutečným [REDAKCE] společnosti EKOMEX, s.r.o. [REDAKCE], na základě čehož usoudila, že se antigenní testy pokusil někdo od společnosti CHIRONAX – DIZ s.r.o. podvodně vylákat a objednanou dodávku antigenních testů nevyexpedovala a škoda 2 760 000 Kč společnosti CHIRONAX – DIZ s.r.o., IČ: 48114421, se sídlem Chudenická 1059/30, Hostivař, 102 00 Praha 10, nevznikla.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE] v zákonné lhůtě prostřednictvím svého obhájce odvolání, a to proti výroku o trestu. Svě odvolání odůvodňuje následovně:
4. S ohledem na přijaté prohlášení viny, obžalovaný podané odvolání směřuje toliko ve vztahu k výroku o trestu.
5. Dle názoru obžalovaného je výrok o trestu v rozporu s ust. § 38, 39 tr. zákoníku. Obžalovaný se domnívá, že uložený trest je nepřiměřeně přísný ve vztahu k povaze a závažnosti projednávané věci. Domnívá se, že soud prvního stupně dostatečným způsobem nepřihlédl k učiněnému prohlášení viny.
6. Dle názoru obžalovaného soud prvního stupně dostatečným způsobem nezohlednil ustanovení § 39 odst. 4 tr. zákoníku, (*cit. pokud soud neukládá souhrnný trest nebo společný trest za pokračování v trestném činu, při stanovení druhu trestu a jeho výměry přibližně též k druhu a výměře trestů, které byly pachateli uloženy za jinou jeho trestnou činnost a dosud nebyly vykonány, tak, aby vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a osobě pachatele nebyl uložen takový trest, který by spolu s dosud nevykonanými tresty vedl k nepřiměřenému postihu pachatele*), kdy soud prvního stupně při úvaze a druhu a výměře dostatečně nezohlednil skutečnost, že obžalovaného již postihuje poměrně citelný nepodmíněný výkon trestu odnětí svobody uložený předchozím rozhodnutím soudu.
7. Dle názoru obhajoby je možno dosáhnout účelu trestu odnětí svobody s ohledem na již uložený trest odnětí svobody trestem odnětí svobody kratšího trvání.
8. Je obecně známo, že u dlouhodobých trestů odnětí svobody převažuje spíše funkce represivní nad funkcí výchovnou a preventivní. V rámci dlouhodobého pobytu odsouzených za mřížemi dochází zejména k prohloubení jejich vazeb na osoby kriminálně závadové, což samo o sobě nevede k jejich řádné resocializaci a spíše je prohlubováno riziko další recidivy.
9. S ohledem na uvedené, obžalovaný navrhuje, aby Krajský soud v Hradci Králové, jako soud odvolací napadený rozsudek při nezměněném výroku o vině, ve výroku o trestu zrušil a ve věci rozhodnul uložením trestu v nižší výměře.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

10. Krajský soud v Hradci Králové z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
11. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutkového stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu a objasnění věci. Toto řízení nevykazuje žádné podstatné procesní vady, na něž by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.
12. Rozsah provedeného dokazování v posuzované věci odpovídá požadavkům uvedeným v § 2 odst. 5 tr. řádu, v tomto směru je tedy možno považovat postup soudu prvního stupně za správný.
13. Ve vztahu ke skutkovým okolnostem, vyjádřeným ve výroku rozsudku, postupoval okresní soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů zhodnotil provedené důkazy na základě vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na uvážení všech okolností, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Své logické postupy, na podkladě nichž k těmto závěrům došel, okresní soud v odpovídajících pasážích odůvodnění napadeného rozsudku zdůvodnil tak, jak mu to ukládá ustanovení § 125 tr. řádu, stručně a srozumitelně v nich vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které konkrétní důkazy tato svá zjištění opřel, podrobně zde uvedl, jakými úvahami se řídil při hodnocení věrohodnosti a důkazní síly jednotlivých důkazů a důsledně se vypořádal s obhajobou obžalovaného z přípravného řízení i jednání před soudem prvního stupně, znovu shodně uplatněnou v nyní podaném odvolání. Krajský soud se s argumentací i závěry okresního soudu v tomto směru plně ztotožňuje a na tyto odkazuje.

Krajský soud se ztotožnil s rozhodnutím soudu I. stupně, včetně jeho odůvodnění.
14. Za této situace nezbývá než zdůraznit, popř. zopakovat, že Krajský soud v Hradci Králové rozhodoval za situace, kdy okresní soud přijal prohlášení viny obžalovaného, takže krajský soud nepřezkoumával výrok o vině.
15. Pokud jde o výrok o trestu, tak i zde se krajský soud ztotožnil s hodnocením, jaké provedl okresní soud, který se zabýval důkazy důležitými pro rozhodnutí o případně ukládaném trestu, kdy za tímto účelem byly provedeny následující listinné důkazy – opis evidence rejstříku trestů na č.l. 161 – 162, rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 2. 2022 sp. zn. 6 To 14/2021 na č.l. 163 – 173, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2020 sp. zn. 3 T 68/2019 na č.l. 174 – 195, výpis z centrální evidence exekucí na č.l. 196 – 198, přehled vlastnictví a jiných práv na č.l. 199, poučení a upozornění ve smyslu § 196 odst. 2, 3 trestního řádu na č.l. 226, přičemž z opisu z evidence rejstříků trestů vyplývá, že obžalovaný má celkem sedm záznamů, kdy poslední je odsouzení rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2020, sp. zn. 3 T 68/2019 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 7. 2. 2022, sp. zn. 6 To 14/2021, pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 7 roků se zařazením do věznice s ostrahou za současného uložení trestu zákazu činnosti výkonu funkce člena statutárních orgánů obchodních společností a družstev, kdy trest byl ukládán jako souhrnný.
16. Soud tedy dospěl k závěru, že vina obžalovaného byla plně prokázána, neboť tento svoji vinu prohlásil v rámci hlavního líčení a prohlásil taktéž všechny skutečnosti uvedené v obžalobě za Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

nesporné. Soud se tedy zabýval především otázkou ukládaného trestu, kdy k tomu je třeba konstatovat, že obžalovaný má celkem 7 záznamů v rejstříku trestů, kdy byl tedy opakovaně soudně trestán zejména za majetkovou trestnou činnost, a naposledy dokonce za totožnou trestnou činnost, a kdy se tak v jeho případě jedná již o speciální recidivu. Obžalovanému byly opakovaně ukládány tresty spojené s přímým odnětím svobody, kdy poslední nepodmíněný trest v současné době stále vykonává, přičemž v daném případě je tak spatřován i vysoký stupeň společenské škodlivosti. Vzhledem k tomu, že přitěžující okolnosti jednoznačně v případě obžalovaného převažují, byť soud pečlivě hodnotil i okolnosti polehčující zejména pak prohlášení viny a vyjádření lítosti, nebylo možné v případě obžalovaného uložit jiný než právě nepodmíněný trest odnětí svobody, jež byl uložen ve výměře 3 let a šesti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou. Uložení jakéhokoli jiného alternativního trestu v případě obžalovaného vzhledem k výše uvedeným skutečnostem tak nepřichází v úvahu.

17. Při úvaze o druhu a výši ukládaného trestu se tak soud řídil především hledisky uvedenými v § 38, § 39, § 41 a § 42 trestního zákoníku, přičemž ve prospěch obžalovaného soud hodnotil především jeho prohlášení viny a dále prohlášení všech skutečností uvedených v obžalobě za nesporné včetně vyjádření lítosti, kdy naopak jako přitěžující spatřuje soud tu skutečnost, že obžalovaný byl v minulosti vícekrát soudně trestán, a to zejména za majetkovou trestnou činnost, a kdy se tak jedná o speciálního recidivistu, přičemž v takovém jednání je spatřován vysoký stupeň společenské škodlivosti, a dále fakt, že na tohoto bylo již v minulosti působeno, jak tresty alternativními ryze výchovnými, tak i tresty nepodmíněnými, které zjevně k jeho nápravě nevedly a nebyly do současné doby dostačující. Soud tedy při rozhodování o uložení trestu vycházel z výše uvedených okolností, kdy v případě obžalovaného tak nebylo již možné na tohoto působit pouze výchovným trestem, a proto již obžalovanému uložil trest odnětí svobody ve výměře tří let a šesti měsíců, tedy s ohledem na polehčující okolnost, kterou je právě zmiňované prohlášení viny, stále v první polovině zákonné trestní sazby, která podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku činí dvě léta až osm let a pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť zde nejsou splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Při ukládání shora uvedeného trestu tak byla zohledněna všechna trestová hlediska, kdy takto uložený trest považuje soud za zcela adekvátní, a to nejen s ohledem na druh spáchané trestné činnosti, ale především s ohledem na osobu obžalovaného, kdy bude minimálně zajištěna ochrana společnosti před jeho dalším protiprávním jednáním.
18. Takto uložený trest podle názoru krajského soudu odpovídá charakteru trestné činnosti, míře narušení obžalovaného, jeho osobním poměrům i hlediskům individuální a generální prevence.
19. Pokud jde o výrok o náhradě škody, soud odkázal poškozenou společnost CHIRONAX-DIZ, s.r.o., s celým jejím nárokem na náhradu způsobené škody podle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť škoda, kterou poškozená společnost uplatňuje nevznikla přímo v důsledku jednání obžalovaného, neboť obžalovaným objednané zboží nebylo vydáno v důsledku nezaplacení za toto zboží, tedy nedošlo k dokonání trestné činnosti a škoda jako taková nevznikla. To, že následně společnost objednané zboží prodala za nižší cenu však již nemůže být přičítáno k tíži obžalovaného, a proto nemohlo být rozhodnuto o přiznání nároku na náhradu škody obžalovanému. Poškozená společnost, tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byla v souladu s trestním řádem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

20. Proto krajský soud rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až m) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 23. července 2024

JUDr. Jiří Mádr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]